

Gers!®

#6 Rotterdam op z'n best

Christina Curry

Is jong en wil wat

Michel de Hey

Techno-dj van
het eerste uur

Kralingen

Door de ogen van
jonkheer Rob Boddaert

Havenhappen

Nassen en knagen in
de Rotterdamse haven

Klaar met foute aandacht

TEKST: SERGA VAN ROON © BEELD: CHRIS BONIS

Christina Curry (24) is klaar met crackorgies, blootfoto's en het bekend zijn om niets. Ze wil nu op eigen kracht iets opbouwen. Liefst een beetje in de luwte. "Als kind van twee bekende Nederlanders kreeg ik een verkeerd beeld van wat normaal is en wat fantasie."

Toch even slikken. Wie Christina Curry googelt, ziet al snel curieuze berichten voorbijkomen. Een paar koppen: ‘Christina Curry had orgie met zes crackjunks’. ‘Christina Curry filmt haar tepelpiercing’. ‘Christina Curry poseert naakt voor stiefmoeder.’ Tel daar nog flink wat *selfies* bij op van blote billen, buiken en borsten. Poeh.

Een en ander vloekt met het frêle meisje dat op een maandagmiddag Grandcafé Engels binnenloopt. Een Schots rokje, pastelkleurig truitje en afwachtende glimlach. Die bedaarde, vriendelijke kant liet ze ook zien in het televisieprogramma ‘Jouw Vrouw, Mijn Vrouw’. Christina en haar vriendin Ryanne van der Dorst (beter bekend als rockmuzikante Elle Bandita) wisselden vijf dagen van partner. Ryanne nam haar intrek in de Gooische villa van Robert Schoemaker, Christina ontving zijn vrouw Claudia in hun kleine, rokerige appartementje achter Rotterdam Centraal. Die contrasten resulteerden in een hilarische uitzending en Christina en Ryanne waren de *talk of the town*.

Het is me niet duidelijk geworden wat je nu precies doet. Op de website van je boekingskantoor staat dat je model bent?

“Toen ik vijftien was heb ik een keer meegelopen in een modeshow. *That’s it*. Ik ben veel te klein en te getatoeëerd om model of mannequin te zijn. Eigenlijk ben ik alleen maar geboren uit twee mensen die heel interessant zijn. En vervolgens is er een stempel gezet op het eerste het beste ding dat ik aanpakte. Presenteren? Doe ik ook niet echt meer. Ik heb dat een tijdje gedaan voor OUTtv (een televisiezender die zich voornamelijk op homoseksuelen richt, red.). Maar ik ben absoluut afgeknapt op presenteren voor televisie. Het is niks voor mij, ik ben daar veel te zenuwachtig voor. Het maakt me niet gelukkig. Televisie is heel oppervlakkig en daar ga ik me dan ook heel oppervlakkig door voelen. Ik ergerde me aan verkeerde dingen, zoals een pukkel of dat ik er dik uitzie. Ik wil dat soort ergernissen niet hebben. Als je op tv bent, gooi je jezelf in de spotlight. Mensen gaan je bekritisieren. En dat wil ik liever niet meer, dat vind ik niet goed voor mijn ziel. Ik ben daar te gevoelig voor.”

Waarom heb je het dan gedaan?

“Het verdient goed. Ik vond het wel een leuke ervaring, maar de homowereld is niet zozeer voor mij. Ik ben opgegroeid met heel veel nichten en travestieten. Mijn moeder is eigenlijk ook een halve travestiet. Maar ik vond het een beetje naar. Ik houd niet van de partywereld van homo’s. Ik vind homomannen ook best wel discriminerend tegenover vrouwen. Zeker tegenover vrouwen die een relatie hebben met een andere vrouw. Sinds ik verkering heb met Ryanne, ben ik ineens niet meer hun *shiny* heterovriendin met wie ze willen gaan shoppen. Ze maken nare opmerkingen en grappen. Dat komt hard aan. Ik ben nog steeds dezelfde persoon hoor, pleur dan op.”

Hoe vul je je dagen nu dan?

“Met tekenen. Ja, dat klinkt misschien heel stom.”

Dat valt wel mee.

“Ik heb me net aangemeld bij de Willem de Kooning Academie. Ik wil illustrator worden. Ik teken veel. Gezichtsloze figuren vaak, met veel haar. Daar word ik heel rustig van. Ik heb al een soort vooropleiding gedaan van twaalf weken om aan mijn portfolio te werken. Ik hoop dat

ik daarmee word toegelaten. Ik wil dingen nu op mijn eigen kracht gaan doen. Dat zal niet makkelijk worden.”

Waarom denk je dat?

“Omdat ik in de verleiding zal komen om dat zieloze televisiewerk toch weer te gaan doen. Ik wil het liever niet, maar misschien dat ik nog een paar kleine dingetjes aanneem. Ik heb geprobeerd alleen maar tv-programma’s te doen die me nèt niet teveel generen, zodat ik gewoon op mijn reet thuis kan zitten en kan tekenen. Uiteindelijk wil ik proberen daar mijn geld mee te verdienen. Mensen vinden het best cool wat ik maak. Ik heb een paar dingen op Instagram gezet. Zeker in het begin vond ik het heel moeilijk om mijn werk te laten zien. Ik had het idee dat mensen wachtten tot ik op mijn bek ging. *Setting me up to fail*. Waarom zou ik mijn werk tonen als mensen me toch kut vinden?”

Waarom denk je dat mensen je kut vinden?

“Omdat mensen me echt kut vonden. Ze denken dat ik rijk ben en verwend, vinden mijn familie raar. Maar mijn ouders zijn niet meer rijk. Ik ook niet. En ik ben ook niet verwend. Ja, ik ben verwend met aandacht omdat ik enig kind ben. Maar ik hecht niet aan materialistische dingen. Ik ben al zo vaak verhuisd en ik laat heel makkelijk dingen achter. Ja, ik heb in België op een kasteel gewoond en ben naar dure kostscholen geweest. Ik ben bevoorrecht dat ik zo mocht opgroeien. Maar een paard hebben en mooie dingen... Ik zeg altijd: ik heb mijn ouders nooit zo ongelukkig gezien als toen ze heel rijk waren.”

Toen Christina negentien was, scheidden haar ouders. Vader Adam vertrok naar Texas, moeder Patricia naar Amsterdam en dochterlief ging naar Los Angeles. Er volgde een wilde tijd. Christina ging om met een groepje verveelde rijkeluiiskinderen en experimenteerde volop met drank, drugs en seks. Het werd een eenzame tijd.

Je had het nogal moeilijk, begrijp ik?

“Ja. Mijn hele leven werd omgegooid. Ik denk dat het wel goed was voor mij om op mijn eigen benen te staan. Ik heb meer mensenkennis gekregen. Los Angeles is een moeilijke stad en ik zou daar nooit heel lang willen wonen, maar ik heb er ook niet echt spijt van.”

Je bent daar behoorlijk los gegaan.

“Ik ben in L.A. voor het eerst dronken geworden. Toen had ik de smaak wel te pakken en ben ik even volledig los gegaan. Het was het verwerken van de scheiding, boosheid en verdriet en een late puberteit. Ik was een beetje rebels. Ik heb gelijk heel veel tatoeages gezet toen ik daar was en mijn haar afgeknipt. Mijn moeder vond mijn lange blonde haar altijd zo mooi en ik dacht gelijk: schijt, ik ga het helemaal afknippen.”

Was het seks, drugs en rock-‘n-roll?

“Het duurde niet lang. Ik ben echt een mietje. Ik heb ervan geproefd en weet nu dat zo’n leven niets voor mij is. Ik word er veel te moe en te zenuwachtig van. Ik was vooral op zoek naar mijn eigen identiteit. Tot dan toe was die bepaald door mijn ouders. Dat was wel even zoeken en ik heb ook flink misgeschoten. Helaas stond het wel allemaal op internet. Van binnen was ik dezelfde, maar ik heb geprobeerd mezelf anders te laten lijken voor de buitenwereld. Mijn uiterlijk was ook een

soort harnas. Maar ik ben er achter gekomen dat ik helemaal niet stoer en rebels ben. Misschien eerder een beetje schattig.”

Dus die *selfies* met blote billen en borsten, de wilde uitpattingen, dat is nu voorbij?

“Ik heb gewoon geprobeerd iedereen af te leiden van wat er eigenlijk gaande was. Ik had heel veel pijn en voelde me echt niet goed. Door allemaal gekke dingen te doen, probeerde ik de aandacht daarvan af te leiden. Zoals zo’n mannetje op de snelweg dat zwaait met die lichtgevende dingen om auto’s om te leiden. Kijk vooral niet naar wat er eigenlijk gaande is met mij. Tegelijkertijd wilde ik wel aandacht, omdat ik me superalleen voelde. Ik voelde me niets meer waard.”

Het lijkt me moeilijk om dan alleen in L.A. te wonen.

“Tuurlijk. Ik probeerde te negeren wat er was gebeurd met mijn familie, dat ik opeens uit een gebroken gezin kwam. Dat kwam als een shock. Ik heb het verwerkt, maar echt honderd procent leuk zal het nooit worden. Ik moet altijd een van mijn ouders missen. Ondertussen heb ik het grote zwarte gat in mijn hart een beetje kunnen opvullen met goede dingen. Dat heeft best even geduurd. Maar hoe dan ook: voortaan houd ik mijn kleren meer aan. Op wat *tastefull* bloot na dan.”

Ik ben toch wel gefascineerd door die orgie met zes crackjunks.

“Ik heb dat verhaal verteld in Spuiten & Slikken. En Robert Jensen kwam erop terug in zijn show. Vervolgens maakte iemand er een verhaal over. Dan denk ik: jezus, praat over iets interessants. Ik heb meer te bieden. Met dat soort rare koppen... Mensen gaan weer roddelen en gemene dingen zeggen en ik heb daar gewoon geen zin meer in.”

Was het niet waar dan?

Het lag niet heel ver van de waarheid. Maar het blijft me achtervolgen. Net zoals die periode met Peaches maar blijft terugkomen (Peaches Geldof, dochter van Bob Geldof overleed dit jaar op 25-jarige leeftijd, vermoedelijk aan een overdosis heroïne. Christina had een kortstondige relatie met haar, red.).

Jullie woonden een tijdje samen?

“Ja. Zij was een indrukwekkend en intelligent persoon. En een goed voorbeeld van hoe het is om als kind van bekende ouders op te groeien. Nou, vaak eindigt het niet zo goed. Maar ik heb veel van haar geleerd. Ze was keihard. De meest stoute dingen die ik heb uitgevreten, waren met haar. Zij was een *bad influence*. Toen ze overleed, had ik haar al een paar jaar niet meer gesproken. Ik had een beetje afstand genomen van dat soort mensen.”

Maar wat is het meest stoute dat je hebt gedaan?

“Nou, ongeveer een paar van die koppen die jij me net voorlas. Maar ik heb geen spijt, want het heeft me wat meer gevormd.”

‘Voortaan
houd ik mijn
kleren meer aan.
Op wat tastefull
bloot na dan’

Christina, die dus nogal aan het verpieteren was in Los Angeles, werd door de EO uitgenodigd mee te doen aan het programma *Op zoek naar God*. Samen met vier andere BN'ers liet ze zich opsluiten in een Frans klooster. Zeven dagen mocht ze niet spreken. Het bleek een keerpunt in haar korte leven.

Waarom een keerpunt?

"Ik heb veel aan dat programma gehad. Het was de eerste keer dat ik echt stilstond bij mezelf en veel heb kunnen nadenken. Ben ik wel gelukkig met wie ik ben? Waar ben ik eigenlijk mee bezig? De conclusie was dat ik gewoon ongelukkig was. En dat ik dat niet meer wilde. Toen ik uit het klooster kwam was ik een soort *shiny penny*. Ik voelde me helemaal schoon en nieuw. Ik heb een paar dingen in mijn leven veranderd en ben terug naar Nederland verhuisd. Eerst verdomde ik dat namelijk, omdat Nederland voor mij verbonden was met veel negatieve dingen. De bekendheid, de scheiding. Maar ik heb het toch gedaan en ik heb het omgetoverd in iets goeds."

God heb je niet gevonden in dat klooster, wel leerde je Ryanne kennen. Je kreeg veel commentaar op die coming-out.

"Best wel. Maar ik kreeg vroeger ook al veel vragen over mijn gaardheid. Ik heb het nooit gehouden bij één geslacht, want dan mis je alles wat er tussenin zit. Ik denk niet in mannen, vrouwen of in uiterlijk. Het gaat erom of iemand lief en interessant is. Maar sommige mensen reageerden heel heftig. Schreven dat ze blij toe waren, want dan kon ik in elk geval geen kinderen voortbrengen. Mensen vonden ons maar een raar stelletje. Dat veranderde gelukkig nadat we hadden meegedaan aan *Jouw Vrouw, Mijn Vrouw*. Mensen zijn een beetje verliefd op ons geworden als pakketje. En ze zagen dat wij, in ons kleine rokerige appartementje, samen iets heel moois hebben. En misschien wel veel gelukkiger zijn dan de Schoemachers in hun grote huis. Wij leven ook heel gewoon. Dat zien Nederlanders graag, dat gewone, daar scoor je punten mee."

Je wilt minder televisie gaan doen, maar ironisch genoeg hebben twee televisieprogramma's een ommekeer teweeggebracht bij je.

"Ik heb het beeld over mezelf kunnen bijstellen. Ik vond het jammer als mensen mij alleen beoordeelden op basis van mijn ouders en al hun vooroordelen al klaar hadden. Dat ik verwend ben enzo. Daarom was het fijn om in het buitenland te wonen, waar niemand mijn afkomst kende. Want ook al vind ik mezelf aan de buitenkant niet altijd even mooi, ik weet zeker dat ik een heel mooie binnenkant heb. Sinds die uitzending hebben mensen een ander beeld van mij. En van ons. Ryanne en ik worden nu door Jan en Alleman op straat aangesproken. Eerst wilden ze alleen maar stenen gooien en nu is het gewoon een soort van *high-fives* overal van: oh, wat zijn jullie leuk."

Stenen gooien?

"Niet letterlijk, maar er waren mensen die ons niet leuk vonden. Ryanne ziet er anders uit, ik ben ook niet echt doorsnee, mensen oordelen dan al snel. Maar nu... We hebben echt wel duizenden berichten gekregen met excuses. We moesten onze telefoons gewoon uitzetten. Het was wel fijn. Ik zei altijd dat het me niet uitmaakte als iedereen me stom vond, maar acceptatie is toch wel heel fijn."

Is Ryanne de vrouw van je leven?

"We zijn yin en yang. Dat is moeilijk, maar ook interessant. Voor nu is zij de vrouw van mijn leven. We hebben het erg leuk en ik heb veel bewondering voor haar."

Wat bewonder je in haar?

"Zij heeft op eigen kracht haar carrière opgebouwd. Ze vecht voor dingen die ze belangrijk vindt, zoals het milieu en mensenrechten. Ze is onwijs getalenteerd en blijft dicht bij zichzelf. Ze staat op een podium voor duizenden mensen, zonder over haar nek te gaan van de ze-nuwen. Ik probeerde wel rebels te zijn, maar ben gewoon niet stoer. Vroeger kon ik dat niet accepteren. Mensen zeiden altijd: oh, wat ben je schattig. Dat vond ik vervelend. Ik was een soort teckettje dat zichzelf een Duitse herder vond. Maar nee, Ryanne is de echte Duitse herder van ons twee. Zij is alles wat ik zou willen zijn."

Heeft ze jou gestimuleerd om naar de kunstacademie te gaan?

"Dat niet zozeer, want ze vindt dat ik nu al klaar ben om mijn werk te verkopen. Maar ik wil meer ervaring en zelfvertrouwen opdoen. Ryanne stimuleert me vooral om iets voor mezelf op te gaan bouwen.

Ze zegt altijd: 'Je hebt zoveel te bieden. Maar je moet het op eigen kracht gaan doen. Je hoeft niet altijd televisie of je ouders te gebruiken.'"

'Natuurlijk denk ik af en toe: wáááh, ik wil niet horen met wie je naar bed bent geweest'

Hoe is het om op te groeien als enig kind van twee bekende ouders?

"Ik zag mijn ouders alleen maar heel bizarre, interessante dingen doen. Ik dacht dat ik dat ook moest gaan doen. Ik wil mezelf niet vergelijken met kinderen van ouders die echt beroemd zijn, maar een fractie heb ik toch wel meegekregen.

Het is eigenlijk een soort Michael Jackson-syndroom of een Disney-syndroom. Ik kreeg een totaal verkeerd beeld van wat normaal is en wat een fantasiewereld is. Mijn moeder heeft trouwens ook geen normale jeugd gehad. Als je je afvraagt waarom mijn moeder is zoals ze is, nou dan komt het omdat ze ook al vanaf haar vijftiende bezig is."

Het moet toch raar zijn voor jou als je moeder bij DWDD vertelt met wie ze allemaal naar bed is geweest?

"Zoals ik al zei: ik ben opgegroeid in die wereld, voor mij was dat vrij normaal. En mijn moeder is ook wel een type dat alles eruit flapt. Natuurlijk denk ik af en toe: wáááh, ik wil niet horen met wie je naar bed bent geweest. Of überhaupt dat je meer seks hebt gehad op die ene keer na dat je mij maakte. Soms is het gênant, maar die openheid is ook wel mooi. Zo ken ik mijn moeder en ik kan haar niet veranderen."

Ze lijkt me best een lieve moeder.

"Oh ze is heel lief! Maar ze is ook altijd veel te hip en eigenlijk veel te ondeugend en veel wilder dan ik. Veel cooler."

Vind je het vervelend om vragen over je ouders te beantwoorden?

"Ik ben er wel aan gewend hoor. Mensen vinden me toch interessant om waar ik vandaan kom. Bovendien: ik heb nu nog niks anders te promoten. Dat is best moeilijk want ik krijg veel aanvragen voor interviews. Jammer genoeg heb ik op dit moment alleen maar mezelf een beetje aan te bieden als personage, omdat ik veel heb meegemaakt. Daar moet ik aan werken. Hopelijk kan ik met dat illustreren iets opbouwen."

'Richting is belangrijk voor kinderen, anders gaan ze spoorloos door de wereld. En belanden ze op Google met hun billen bloot'

Christina Valerie Curry (New York, 27 augustus 1990) was als jong meisje te zien in de realitysoap van haar ouders Adam Curry en Patricia Paay. Ze woonde onder meer in de Verenigde Staten, Engeland en België. In 2009 poseerde ze voor mannenblad FHM. Daarnaast is ze regelmatig te gast in televisieprogramma's.

Wil jij zelf moeder worden?

“Ik begin kinderen wel heel leuk te vinden. Maar op dit moment is het genoeg om de kinderen van onze vrienden te zien of misschien later een hond te nemen.”

Wat voor soort moeder zou je willen zijn?

“Veel van wat mijn ouders mij hebben meegegeven, zou ik mijn kind ook willen meegeven. Maar ik zou wel strenger zijn, qua studie bijvoorbeeld. Ik vind het jammer dat ik niet meer gepusht ben. Vrijheid is wel mooi, maar richting is heel belangrijk voor kinderen. Want anders gaan ze spoorloos door de wereld zoals ik deed. En komen ze op Google terecht met hun billen bloot, snap je. Ik had meer pakken slaag moeten krijgen!”

Je hebt last van het beeld dat op internet van jou bestaat.

“Mijn moeder zegt altijd: ‘Je vertelt teveel.’ Ik heb nu pas geleerd dat je niet alles hoeft te vertellen, maar ik had gewoon geen schaamte. Nog steeds niet. Misschien had ik mijn mond wat meer moeten dichthouden. Ik zou bepaalde foto's en artikelen willen wissen. Maar goed: ik ben nu vierentwintig en dat is een goed punt om mijn leven om te gooien. Ik wil eigenlijk gewoon een doorsnee leven. Nou ja, niet volledig doorsnee, maar wel normaler dan dat wat mij is aangeboden door mijn ouders. Op mijn Instagram en Twitter heb ik dingen weggehaald. Het gaat langzaam, maar ik hoop uiteindelijk dat je niet zoveel van dat soort dingen meer over me kunt vinden. Ik zou wel een beetje willen verdwijnen.”

Je noemde jezelf ooit *loner*, maar je lijkt ook van aandacht te houden.

“Ik ben beide ouders in één persoon. Natuurlijk houd ik van aandacht, van kleding, van op de foto gaan. Wie niet? Ik ben ook een soort van pauw, net als mijn moeder.” Lachend: “Haar motto is: draag altijd rode lippenstift, ook al lig je ziek op bed. Dan ga je je beter voelen. Maar die aandacht; ik zoek het minder op dan voorheen. Dat kluzenaarskantje, en dat ik een beetje druk in mijn hoofd ben, dat heb ik van mijn vader. Eigenlijk ben ik een wandelende paradox. Ik ben introvert en extravert, ik ben Disney en ik ben een depressieveling. Ik ben een soort Jekyll en Hyde.”

Je bent depressief?

“Ik dwing mezelf om alles een beetje rooskleurig te zien, want ik heb aanleg voor depressiviteit. Ik wil gewoon gelukkig zijn. Dat kost me best veel moeite. Volgens mij voel je je nooit meer zo cool en zorgeloos als op je achttiende. Dat verandert met de teleurstelling van het volwassen worden. Ik zie er nog steeds uit als een soort tienermeisje, maar toch vragen ze me in de supermarkt niet langer om mijn identiteitskaart. Ze zien gewoon de teleurstelling in mijn ogen.” ©

Naschrift

Enige weken na het interview werd bekend dat Christina Curry dit najaar meedoet aan het RTL 5-programma ‘Celebrity Pole Dancing’, waarin bekende Nederlanders leren paaldansen.

‘Ik dwing mezelf om alles een beetje rooskleurig te zien’

Met digitaal **vakmanschap** en **creativiteit** brengen we uw website tot **leven**

Beleef het online: www.ongezout.com

www.gersmagazine.nl